

Ventspils 2.pamatskolā ar 2016./2017.m.g. 2.semestri speciālās programmas skolēniem notiek nodarbības kanisterapijā.

Kanisterapija tulkojumā no latīņu valodas ir „suņu terapija”. Kanisterapija ir metode, kas pastiprina rehabilitācijas efektivitāti, izmantojot speciāli apmācītu suni, kuru vada kvalificēts terapeits.

Kanisterapijas saknes meklējamas 18.gs. Anglijā izveidojot jauna veida psihiatrisko slimnīcu, kura valdīja labestība un uzticība. Šim ārstniecības kompleksam tika pievienota arī saskarsme ar suni. Pacienti samazinājusies agresija, uzlabojies garastāvoklis, viņi sākuši vairāk laika pavadīt svaigā gaisā. Ņujorkā bērnu psihiatrs, kas savā uzgaidamajā telpā turējis suni un novērojis, ka tas labvēlīgi ietekmē viņa mazos pacientus. Pirmā pasaules kara laikā veikti novērojumi, ka suņi slimnīcās labvēlīgi ietekmē atveseļošanās rezultātu ievainotiem karavīriem.

Terapijas suņa galvenais uzdevums ir atļaut nepazīstamam cilvēkam veidot ar viņu kontaktu un izbaudīt to. Suns ir blakus pacientam dažādās pozās, viņš ir apmācīt veikt dažādus trikus, lai iepriecinātu pacientu. Suns pats par sevi neārstē, bet suns ceļ pašnovērtējumu, suns ir palīgs un motivācija, suns var palīdzēt atgūt uzticēšanās sajūtu, radīt neatkarību, paaugstināt iniciatīvu.

Noteicošais ir suņa raksturs. Sunim jābūt mierīgam, nedrīkst būt agresīvs, draudzīgam pret svešiem cilvēkiem. Suns terapeits tiek speciāli apmācīts un kopā ar saimnieku kārtu kanisterapijas eksāmenu. Kanisterapiju nedrīkst izmantot, ja bērnam ir alerģija no suņa spalvas vai siekalām, ja bērnam ir brūces vai ādas slimības.

Kanisterapija Latvijā tiek izmantota salīdzinoši nesen – apmēram astoņus gadus. Šobrīd kanisterapiju izmanto bērniem ar īpašajām vajadzībām. Tie ir mazie pacienti ar Dauna sindromu, cerebrālo trieku, autismu, uzvedības un funkcionāliem traucējumiem. Terapiju vada speciālists, piemēram, fizioterapeits, ergoterapeits vai speciālais skolotājs kopā ar īpaši apmācītu suni un viņa saimnieku. Latvijā arī skolās strādā suņi terapeiti.

Izvērtējot bērna diagnozi tiek izvirzīti mērķi, ko vēlas ar šo terapiju sasniegt. Kanisterapijā ir grūti nošķirt rehabilitāciju un pedagogiju. Kanisterapija pastiprina terapijas vai mācību efektivitāti. Piemēram ir liela atšķirība vai bērns mācās sapogāt jakas podziņas parastās nodarbībās, vai bērns pogā jaciņu, kas uzvilka sunim mugurā. Suns terapeits var būt palīgs skolotājam. Suņa klātbūtnē bērnam tiek radīta brīva, nepiespiesta atmosfēra, kurā bērnam patīk mācīties. Bērns brīvi izpauž savas emocijas, bērns ir ieinteresēts procesā, jo tiek pārbaudīts suns, nevis viņš. Piemēram suns ar ķepu norāda uz krāsu vai burtiņu un bērnam jānovērtē, vai pareizi. Bērns kopā ar suni mācās lasīt, rakstīt, skaitīt, atpazīt krāsas, formas.

